

Madsen-Mygdal: Den ærede foregaaende Taler har givet en historisk Fremstilling af dette Lovforslags Skæbne her paa Rigsdagen i de sidste Aar, og jeg kan slutte mig til denne Fremstilling, den er jo helt igennem rigtig. Ligeledes kan jeg slutte mig til, hvad han har sagt ogsaa om Behandlingen i Fjor. Den endte jo paa en vis Maade den 19. December, da Udvalget forlangte et Samraad med Ministeren; da det ikke fik dette Samraad, standse dermed Arbejdet. Der gik ganske vist 5 Maaneder hen fra den 19. December til Samlingens Slutning, hvorfor det jo ser lidt underligt ud, at der ikke blev noget Samraad med Ministeren. Jeg vil imidlertid ikke sige andet derom, end at der kunde jo nok maaske fra Udvalgets Side have været Anledning til at minde Ministeren om dette Samraad. Jeg siger ikke dette, fordi jeg vil komme med nogen Bebrejdelse, men Forholdet er nu en Gang saaledes. Med Hensyn til Sammenstillingen mellem det Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal var blevet enig om, og hvorom man ønskede Samraad, og det foreliggende Lovforslag skal jeg ikke i mindste Maade komme langt ind paa Realiteterne; jeg skal i saa Henseende følge den ærede foregaaende Taler og afholde mig fra nogen indgaaende Forhandling om disse Spørgsmaal. Jeg betragter Forhandlingen i Dag som en Fortsættelse af Forhandlingen i Fjor og er enig i, at det gælder om at fremme Sagen saa hurtigt som muligt, uden nogen lang Debat i Dag. Det er imidlertid rigtigt, at der af Udvalget er foretaget adskillige Ændringer, som jeg antager, vi nok skulle komme ud over; det er væsentlig Redaktionsændringer, som ikke gribe videre ind i Lovforslagets Indhold. Men der er andre Bestemmelser, som ikke ere saa lette at komme over. Der er f. Eks. nogle Paragraffer, nemlig §§ 15 og 17 i det foreliggende Lovforslag, som ere helt udeladte i Udvalgsflertallets Ændringsforslag, og der er det, der er endnu vigtigere, som ogsaa den ærede foregaaende Taler var inde paa, nemlig §§ 7 og 8. Der er der en meget stor Meningsforskel mellem Tingets Flertal og det Parti, jeg repræsenterer. Hvorvidt det kan lykkes at komme ud over disse Uoverensstemmelser, er en Sag for sig. Jeg har mine stærke Tvivl om, at det vil lykkes at komme ud over det med den Betragtning, som den ærede Taler nys gjorde gældende, og som han har gjort gældende mange Gange i Fjor. Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa, vi

have drøftet det mange Gange tidligere, og vi faa Lejlighed til at drøfte det under den fortsatte Behandling. Jeg vil blot sige, at jeg vil haabe, at det skal kunne lykkes at komme ud over dette. Det er en Lov, vi trænge til, og en Lov, som vi have ventet paa i 59 Aar, en Lov, som Grudlovsfædrene i 1849 ansaa for absolut nødvendig; før var Organismen ikke færdig, som det den Gang hed. Jeg mener derfor, at det maa være rigtigt, at alle, hvad jo ogsaa den ærede sidste Taler betonedede, maa være interesserede i, at denne Lov fremmes saa hurtigt som muligt, og at vi maa bestræbe os for at naa et tilfredsstillende Resultat, og jeg vil udtale Haabet om, at det maa lykkes os.

H. N. Hansen: I Anledning af de Bemærkninger, der nu ere faldne, skal jeg nævne, at jeg — jeg kan ikke sige paa Udvalgets Vegne, men i Udvalgets Interesse — gentagne Gange talte med den foregaaende Justitsminister om Ønskeligheden af den Conference, som der nu blev lyst efter. Ministeren svarede, at den Sag kom vi nok over, men det gjaldt først om at faa Ende paa den store Sag, Retsreformen. Det var saaledes ikke muligt videre at forcere denne Sag frem. Den paagældende Mand mente altsaa, at man nok kunde komme over den Sag, formodentlig ogsaa ad den Vej, der var stillet op i Udvalget. Jeg tror selv det samme, den Vej, som er stillet op, og som det blev nævnt i Dag, at jeg har taget Initiativet til, er stillet op saa uafhængig af Fortidens forskellige Stridigheder, at det skulde undre mig, om vi ikke, naar vi igen mødes i Udvalget og komme til fredeligt at forhandle denne Sag med hinanden, skulde kunne samles om den Forstaaelse og Udfyldning af Grundlovsparagrafferne, som vi nu have tilladt os at opstille. Jeg har, jeg vil ikke sige i Modsætning til, men for mit Vedkommende uafhængig af, hvad den sidste ærede Taler fremførte, den bedste Tro til, at vi alle ville kunne mødes i den Opfattelse af Grundloven, som er udtrykt i det andet Ændringsforslag, som i Fjor blev stillet til de to omstridte Paragraffer. I dette Haab anbefaler jeg meget, at denne Sag snarest mulig kommer i Udvalg, saa vi søge at faa Sagen gennemført.

Brandes: Det ærede Medlem (H. N. Hansen), der nu satte sig, sagde, at naar Sagen nu kom til Udvalg, kom vi til en fredelig Forhandling. Men jeg, som havde